

Као, и уобичајено поставља се питање, па како је све то почело и када ће се нешто завршити, ко је био први, а ко ће бити задњи?

Питања на недоглед, али једно питање је релативно лако. Лако је ако се схвати и разуме, а то је да су Срби најстарији народ старог континента, Европе (тврдња и књиге проф. Милоша Гроздановића – "Срби јесу народ најстарији" и осталих србских историчара). Наравно да постоје и друга мишљења која временом постају бледа и смешна (Холивуд је одавно престао са које - каквим филмовима, који би рекли, опијају и желе да праве народе глупим и неупућеним), тако да модерна историја уз помоћ нових сазнања и дозвољено доступним методама, долазе до налаза да је доста погрешно писано. И не само писано, него и учено уз огромну помоћ (претњу) некадашњих моћника, владара итд. Уз помоћ свему томе је и "интернет" за долазак до бржих информација, и наравно, логичког размишљања. Словологија узима своје учешће, јер знамо, речи се праве од гласова, а они се обележавају саставом од слова итд. Речи се после праве као смислени доживљај који одражава неко стање.

Међутим, речи се и криве и по потреби својатају или злоупотребљавају. Ако већ тврдимо да су Срби најстарији народ, онда је сасвим и логично, да је и србски говор најстарији. Говори се временом мењају, криве, праве се дијалекти итд. Али једно је тачно – Србски говор је био базични говор, па ако је тако, онда би са слободом могли да кажемо да је и писмо било "старо – србског" порекла. Мора да подвучемо и нагласимо, да је код "старо – србског" писма, као и код данашњег "ћириличног" писма (азбуке), важило исто правило као и данас: "један глас – једно слово". Али никако 2 – 3 слова за један глас.

Много историчара (а, и код нас) ће се наравно супроставити томе, јер наравно не одговара мишљењу неких тамо, других историчара. Овог пута бих се осврнуо на енглеске картографе и историчаре, јер ту је доста погрешно и нетачно исписано (иако они имају и поседују највише старих списа и писама). Углавном кратко речено, преведи и препиши мишљења енглеских историчара и нико ти не може, тако рећи ништа. То се појављује и код наших доктора и професора када је у питању стара историја. А нико се до сада није питао како то да они уопште не спомињу Србе, као да Срби никад нису ни постојали. Или како би рекли, па мора да су дошли или са Марса, или као што се учило, али се учи и сада, да смо само тек тако дошли са Карпата. А знамо добро да тамо нема ништа што би се звало србско!?

Словологија долази до нових могућих сазнања и тврди супротно од данашњег, официјелног предавања. Па ето пар примера:

1. Данашње полуострво ПЕЛОПОНЕС је било власништво, или је припадало Цариградском царству, то врло добро знамо. И било је до пада Цариграда 1453. год. од стране Османског моћника Мехмеда II. Тако би могли да уз помоћ митологије, која је имала да каже да се у време античко, све заснивало на одређеним знацима лепоте. Лепе жене, па и мушкарци,

култура лепог тела и атлетског облика су узори који су довели да се праве до данас сачувани кипови, слике на вазама, тањирима итд.

Имена која су добили стари владари (антички), додељена су им наравно, накнадно, не зна се тачно кад!? пошто је огромна количина тог материјала нестала или је уништена, али имена су искривљена "по потреби", својатана, и кривљена.

Словологија део тога може да доведе у првобитни став и значење. Тако рецимо титула ПТОЛОМЕИ може да буде ЛЕПОТОМИ или ЛЕПОТАНИ, исто као и име града ЛЕПАНТО који значи ЛЕПОТАН. Овде се ради о изузетно ЛЕПИМ особама које су владале данашњом југо-источном Европом. Самим тим се поставља питање : "Ако је то тако (што је именом неоспориво), који су то онда били владари, у данашњем Доњем Египту, или ко су били ПТОЛОМЕЈИ (њих 13 – 14). Назив за ЕПИРУС, област источног Пелопонеза до обала језера Скадар, је словолошки гледано ЕПИРУС = СУРПИЕ, или П = Б и имамо СУРБИЕ или СРБИЈА. Ово је доказ да је то била област у антици старих древних Срба. Самим тим реч ПЕЛОПОНЕС би могла бити ЛЕПО – ПОСНЕ или ПОСНО – ЛЕПЕ (обале, планине, долинем увале итд.).

2. Значи, то је отуђена чисто србска реч и значења као и КОРИНТ – место и морска увала. Могло би се назвати КОРИТО, јер сам залив и увала имају облик КОРИТА. Данашњи град ПРИСТИНА (Приштина) је, рекли би словолози СИРПТИНА (П=Б), па нека се сви сад питају, чије је то било, и са којим становништвом је насељавано ? Ако нисте, можда, знали да постоји и једна огромна (део статуе или кипа) глава, називом СЕРАПИС из КАРТАГА, која се иначе налази у музеју Лувр у Паризу. Било би неумесно питати, па коме она уопште припада. Мислимо, само име говори да се ради о моћнику србског порекла!

Примера има у недоглед, па би, са мало више храбрости, могли да потврдимо да је то нио или било део старо – србског поседа (Царства), и да су Срби, као што стоји у књигама проф. Милоша Гроздановића – Најстарији народ садашње Европе.

Саставио и обрадио

Илија Кртинић

Словолог и библиолог

Минхен 13.08.2017